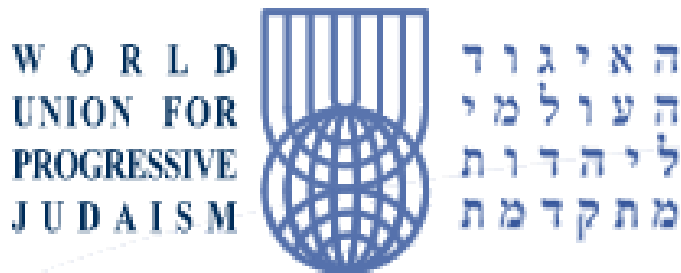

5774

Torah from Around the World

אם אין קמה אין תורה ואם אין תורה אין קמה

Alles is voorzien, en vrijheid is gegeven. De wereld wordt geoordeeld met goedheid. En alles naar de meerderheid van goede daden. En sommigen zeggen: We weten niet hoe de daden worden geteld.

(Spreuken over de Fundamenten [Pirké Avot] 3:15, uitgave Amphora Books)

Sjabbat 16 november 2013 / 13 kislew 5774: Wajisjlach, Beresjiet [Genesis] 32:4 – 36:43

Tanach: blz. 66 - 75

Haftara: Ovadja 1:1-21

Tanach: blz. 1178 - 1179

Commentaar: Rabbijn Steve Burnstein, Direction, Anita Saltz International Education Center, Jeruzalem

Vertaler: Paula Reisner

[Het Engelse origineel](#)

Ik hou van mijn kinderen. Ze zijn echt heel bijzonder. We zien uit naar de ouderavonden deze week. Meerdere malen hebben docenten ons verteld dat ze wensten dat ze onze kinderen konden klonen; dat ze ontzettend lief en welgemanierde jongeren zijn. We horen hetzelfde van de ouders van hun vrienden: „Jullie kinderen zijn zó beleefd!”

Maar als anderen zo over hen praten wil ik vragen: „Weet je zeker dat je het hebt over MIJN kinderen?” Als ze comfortabel thuis zijn, laten ze zich blijkbaar gaan. De transformatie zal dan wel niet zo dramatisch zijn als Jake die in een wolf verandert in de Twilight films, maar ze zijn duidelijk niet de kinderen waarover deze mensen het hebben.

OK, misschien overdrijf ik een klein beetje. Maar het lijkt er soms op dat mijn zoon en dochter alleen maar ruzie maken als ze thuis zijn. Op het moment dat één de computer aanraakt, heeft de ander hem net nodig. Ze schelden elkaar uit. Ze vitten op elkaar. Ze lijken hun gevoel voor beleefdheid tegenover elkaar kwijt te raken – en tegenover hun ouders.

Soms droom ik een beetje voor me uit en wens ik dat ze net zo goed met elkaar overweg zouden kunnen als ik met mijn broer en zus toen wij opgroeiden. Dan kom ik tot mezelf en herinner me dat mijn broer, zus, neven en nichten mij altijd opsloten in een bezemkast in het huis van mijn grootouders. Dan denk ik aan mijn vrouw en haar broers. Zij waren perfecte engelen, toch? Dan herinner ik me het verhaal waarin haar broers haar favoriete deken verbrandden toen ze het sturen van rooksignalen wilden leren.

Mijn vrouw en mij is verteld dat we trots en gerustgesteld zouden moeten zijn omdat onze kinderen zich grotendeels alleen thuis misdragen. Men vertelt ons dat ze thuis zo lastig zijn omdat ze zich daar comfortabel, veilig en geliefd voelen.

Het lijkt erop dat onze familie of onze tijd hierin niet uniek is. In de sidra van de week, Wajisjlach, lezen we over Ja'akov en Esav, die zich - na vele jaren - voorbereidden om elkaar voor het eerst weer te ontmoeten. De laatste keer dat ze elkaar zagen, was meteen nadat Ja'akov Jitschak had bedrogen. Met de hulp van zijn moeder, Rivka, doet Ja'akov alsof hij Esav is en steelt de zegen van zijn vader Jitschak. Over een disfunctionele familie gesproken!

We lezen: „Van toen af haatte Esav zijn broer omdat zijn vader hem had gezegend, en hij zei bij zichzelf . . . dan vermoord ik Ja'akov.” (Beresjiet 27:41) Rivka waarschuwt Ja'akov over Esav's plan en helpt hem, voor zijn eigen veiligheid, Be'er Sjewa te ontvluchten.

In de tussenliggende jaren trouwen zowel Ja'akov als Esav en krijgen vele kinderen. Maar wat stelt hen in staat hun meningsverschillen en conflicten uit het verleden te overbruggen? De mannen, die elkaar na vele jaren omhelzen in Penoeël, zijn niet dezelfde mensen, van wie de wegen zich scheidde in Be'er Sjewa.

Ja'akov had een spiritueel reveil en zweert een dienaar van God te worden. Aan het begin van dit spiritueel reveil, in het verhaal van de ladder, ontdekt Ja'akov dat Gods aanwezigheid waarlijk overal is. „Dit is zeker”, zei hij, ‘op deze plaats is de Eeuwige aanwezig. Dat beseft ik niet.’ Eerbied vervulde hem. ‘Wat een ontzagwekkende plaats is dit’, zei hij, ‘dit is niets anders dan het huis van God, dit moet de poort van de hemel zijn!’” (Beresjiet 28:16-17)

Dan, vlak voordat zijn eerste ontmoeting plaatsvindt met broer Esav, de broer van wie hij vervreemd is, lezen we over Ja'akov, alleen in de woestijn. In de duisternis van de woestijnnacht ontmoet Ja'akov een man, van wie hij later ontdekt dat hij een engel van God is. Ja'akov raakt verwond als ze de hele nacht lang worstelen, tot aan de dageraad. Tijdens deze worsteling transformeert Ja'akov en God zegt hem zijn naam te veranderen naar 'Jisraël': 'Hij die worstelt met God'.

Sommigen lezen dit als een interne worsteling en verzoening, waarbij Ja'akov zijn verleden onder ogen kwam en besloot zijn tekortkomingen aan te pakken. Anderen zien het als een symbool van hoe elk van ons wordt gevormd door de ervaringen in het leven en de uitdagingen die we het hoofd hebben te bieden. In beide gevallen gaat Ja'akov door een levensveranderende spirituele ervaring.

Jisraël (Ja'akov) en Esav benaderen hun ontmoeting heel voorzichtig, niet wetend of de ander is veranderd. Ja'akov naderde met nederigheid en berouwvol. Esav begroette hem met liefde en vergiffenis. Ze boden elkaar genereus geschenken. En Jisraël merkte op: "...oog in oog staan met jou is niet anders dan oog in oog staan met God.” (Beresjiet 33:10) Jisraël zag wat Ja'akov niet kon zien: de goddelijke vonk op alle plaatsen en in alle mensen.

In de recente geschiedenis hebben we gezien dat de kinderen van Awraham blijven worstelen in het voortgaande conflict van Israël en Palestina. Ik bid dat alle kinderen de heiligheid die in alle mensen aanwezig is, leren onderkennen, en dat zij elkaar spoedig in vrede zullen omarmen.

Ook ik zie in mijn betere momenten het goddelijke in alle mensen. Vooral in mijn kinderen. Zoals alle ouders raak ik soms gefrustreerd door hun gedrag. Maar ik weet ook dat mijn kinderen de poort naar de wonderen, de verwondering en de heiligheid van het leven zijn.

Als volwassenen hebben mijn vrouw en ik een tamelijk goede relatie met onze broers en zussen. Het is geruststellend, dat we allemaal volwassen geworden zijn en nu (voor het merendeel) heel goed met elkaar overweg kunnen. Dat geeft ons hoop voor de toekomst: dat ooit ook onze eigen kinderen op zekere dag vrede zullen sluiten.